

València, 16.11.11

La Universitat descarta noves epidèmies als dofins llistats del Mediterrani al descriure el cicle del virus

- **Investigadors de l'Institut Cavanilles de la Universitat de València, de la Universitat Autònoma de Barcelona, del Centre Recerca en Sanitat Animal i del CRAM han descobert que la infecció per Morbillivirus roman latent en alguns exemplars de manera crònica, en conseqüència, poden produir-se mortandats puntuals en anys posteriors a les epidèmies.**
- **Les dades, publicades en l'últim número de la revista *Diseases of Aquatic Organisms*, revelen que les morts de cetacis durant la passada primavera van correspondre a morts de dofins portadors del virus, el qual quedava latent i sense capacitat de transmissió.**

Investigadors de l'Institut Cavanilles de Biodiversitat i Biologia Evolutiva del Parc Científic de la Universitat de València, de la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB), del Centre de Recerca en Sanitat Animal CRESA (UAB-IRTA) y de la Fundació per a la Conservació i Recuperació d'Animals Marins (CRAM) han descrit una infecció crònica del Morbillivirus de dofins (DVM) que afecta els dofins llistats (*Stenella coeruleoalba*) del Mediterrani. Els resultats, publicats en l'últim número de la revista *Diseases of Aquatic Organisms*, demostren que, les mortandats puntuals d'aquesta espècie de cetaci registrades després de l'epidèmia de 2006-07 al llarg de les costes valencianes, catalanes i andaluses es deuen a l'evolució d'una fase crònica de la infecció per Morbillivirus i no a noves epidèmies del virus.

Les anàlisis han revelat l'existència d'una fase crònica de la infecció per Morbillivirus que explica les morts intermitents de dofins en els últims anys. “El virus queda latent en alguns dofins que sobreviuen a les mortandats massives. Roman en estat crònic, restringit en el sistema nerviós, però no el poden transmetre, per aquest motiu, no es pot parlar d'una nova epidèmia”, argumenta el catedràtic de Zoologia de la Universitat de València, Juan Antonio Raga. Les morts registrades durant la passada

primavera es corresponen a un augment de la densitat de població dels dofins i la consegüent reducció de la protecció immunològica: “moren així els exemplars afectats per epidèmies anteriors, com la de 1990 i 2006-2007, les quals van provocar morts massives”, agrega Raga.

Aquests resultats es corresponen amb la continuació d'un estudi pluridisciplinar i interuniversitari que es desenvolupa des de 1990 i que ha permès la detecció i caracterització, per primera vegada a nivell mundial, d'aquestes dues mortandats massives de dofins en el Mediterrani de gran transcendència científica i de conservació de la fauna amenaçada.

SIMILITUDS AMB EL XARAMPIÓ EN HUMANS

El director del CRESA i també catedràtic de Patologia de la UAB, Mariano Domingo, apunta que es tractaria d'una forma crònica d'infecció del sistema nerviós “molt similar a aquelles que es produeixen en l'espècie humana amb el virus del xarampió”. El gran nombre de casos que s'han donat després de 2006-07 posa de manifest “la importància d'aquesta fase de la malaltia subsegüent a l'epidèmica, fet que ja detectàrem a menor escala en l'epidèmia de 1990”, segons Domingo, qui conclou: “la nostra previsió és que aquests casos se segueixen observant almenys durant els dos pròxims anys”.

ANÀLISIS EPIDEMIOLÒGIQUES I PATOLÒGIQUES

El treball dels investigadors ha consistit en anàlisis epidemiològiques i patològiques d'un total de 118 exemplars de dofins llistats afectats per Morbillivirus després de l'epidèmia de 2006-07 durant els anys 2008, 2009 i 2010 a Andalusia, la Comunitat Valenciana i Catalunya. Les conclusions revelen una infecció per aquest virus en el sistema nerviós en un 27,4%, 25% i 28,4%, respectivament, sense diferències significatives entre grandària i sexe dels exemplars estudiats. Es van realitzar les necròpsies d'aquests animals encallats en bones condicions en les costes mediterrànies i d'elles es van obtenir mostres de teixits per a estudis microscòpics, immunohistoquímics i moleculars (basats en tècniques de PCR) per a identificar el virus i les lesions que provoca en aquests animals.

Aquestes investigacions s'emmarquen, per part de l'Institut Cavanilles de la Universitat de València, en un projecte d'excel·lència Prometeu 2011 de la Conselleria

d'Educació de la Generalitat Valenciana, a més, compta amb el suport de la Conselleria d'Infraestructures, Territori i Medi Ambient d'aquesta administració autonòmica. Per la seua banda, els investigadors del CRESA, la UAB i el CRAM reben finançament de la Generalitat de Catalunya, a través del Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca, Alimentació i Mitjà Rural. Paral·lelament, aquests treballs sobre les causes de la mort de dofins llistats també han estat possibles gràcies a l'esforç realitzat en tasques de vigilància i monitoratge a les costes mediterrànies per la Universitat de València, la Universitat Autònoma de Barcelona, el CRESA, el CRAM i diverses institucions d'Andalusia.

Més informació: www.uv.es/cdciencia

FOTOGRAFIA: Investigadors en las instal·lacions de l'Institut Cavanilles en el Parc Científic de la Universitat de València.